

Sygn. akt I CZ 18/12

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Frąckowiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa J. J.
przeciwko Skarbowi Państwa - Centralnemu Zarządowi Służby Więziennej
w W.
o odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 9 marca 2012 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 30 listopada 2011 r.,

**oddala zażalenie i zasądza od Skarbu Państwa Sądu
Apelacyjnego na rzecz adwokata P. P. z W. kwotę 1800 (tysiąc
osiemset) zł z należnym podatkiem od towarów i usług z tytułu
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w
postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym.**

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił zażalenie powoda J. J. na postanowienie tego Sądu z dnia 11 października 2011 r. W zażaleniu na to postanowienie, ustanowiony z urzędu pełnomocnik powoda zarzucając naruszenie art. 5 k.p.c. oraz art. 117 § 4 k.p.c., wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie, które odrzucił Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 30 listopada 2011 r. zostało sporządzone osobiście przez powoda. Sąd Apelacyjny miał więc pełne podstawy do jego odrzucenia, zważywszy na wymogi określone w art. 87¹ k.p.c. Zarzut naruszenia art. 5 k.p.c., podnoszony w zażaleniu powoda z dnia 16 stycznia 2012 r. nie może być uwzględniony. Jak wykazuje sam powód, wniósł on kilkakrotnie o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Należy więc uznać, że miał on dostateczną wiedzę na temat wymogów jakie ustawa stawia przy wnoszeniu zażalenia do Sądu Najwyższego. To, że nie czekając na rozstrzygnięcie Sądu w sprawie ustanowienia pełnomocnika, wniósł osobiście zażalenie do Sądu Najwyższego nie jest więc następstwem braku informacji ze strony sądu, lecz decyzją powoda. Nawet zakładając, że miało to związek z brakiem informacji ze strony sądu, nie prowadzi to do złagodzenia wymogu przewidzianego w art. 87¹ k.p.c., gdyż przepis ten nie dopuszcza żadnych innych wyjątków od zasady występowania w postępowaniu przed Sądem Najwyższym przez profesjonalnego pełnomocnika, poza określonymi w tym przepisie.

Zaskarżone postanowienie nie narusza też art. 117 § 4 k.p.c., zważywszy, że przepis ten przewiduje tryb składania wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Sąd Apelacyjny, wydając zaskarżone postanowienie w niczym zaś nie naruszył tego przepisu. Ustanowienie pełnomocnika z urzędu lub odmowa takiego ustanowienia nastąpiła w innym postanowieniu i to postanowienie może powód skarżyć z powołaniem się na art. 117 § 4 k.p.c.

Mając na uwadze, że zarzuty poniesione w zażaleniu okazały się nieuzasadnione Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴, w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji.